

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 15C/227/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216211043
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:2216211043.11

Rozhodnutie

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: V. F., M.. XX.XX.XXXX, Q. P. K. XX/XX, Š., právne zast. JUDr. Marcelou Kuchárikovou, advokátkou, so sídlom Hlavná 25, Šamorín, proti žalovanému: V. F., M.. XX.XX.XXXX, Q. Č. U. XXX, právne zast.: JUDr. Ivanou Hutňanovou, advokátkou, so sídlom Krížna 17D, Bratislava, o náhradu škody vo výške 1.200,- eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 252,- eur s prislúchajúcim príslušenstvom **z a s t a v u j e .**
- II. Súd žalobu vo zvyšnej časti **z a m i e t a .**
- III. Žalovanému sa **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania **v rozsahu 100 %**, o výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením **po právoplatnosti tohto rozsudku.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou z 14.07.2016 domáhal zaplatenia sumy 1.200,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 01.02.2015 do zaplatenia titulom náhrady škody, ktorá mala byť spôsobená žalovanou na bežiacom páse PRO-FORM zahrnutom v rámci zariadenia posilňovne nachádzajúcej sa v suteréne rodinného domu súp. č. XXX, k. ú. Č. U. do dohody o vyporiadaní BSM strán sporu ako bývalých manželov z 12.01.2015, podľa ktorej dohody mal tento bežiaci pás nadobudnúť do svojho výlučného vlastníctva žalobca. Podľa obsahu žaloby po podpísaní dohody o vyporiadaní BSM požiadal žalobca v januári 2015 svojich známych V. D., T. L. J. Š. Š. o prevzatie zariadenia posilňovne vrátane predmetného bežiaceho pásu z uvedeného rodinného domu, v ktorom bývala žalovaná a o jeho prevoz do Š.. Pri preberaní však bolo na bežiacom páse zistené poškodenie, na viacerých miestach bol prerezaný bežiaci popruh. K úmyselnému poškodeniu bežiaceho pásu sa priznala žalovaná priamo pred uvedenými osobami pri jeho prevoze. Žalovaná zároveň priznala, že do displeja bežiaceho pásu naliala kyselinu. Bežiaci pás bol podľa obsahu žaloby kúpený v L. za cenu v prepočte 1.400,- eur, pričom po poškodení žalovanou je nepoužiteľný. Podľa neskorších písomných vyjadrení žalobcu bol bežiaci pás kúpený spoločne stranami sporu ako nový v septembri 2010 v obchode R. F. L. Y. F. L. za uvedenú cenu, pričom po jeho dovezení pomohol preniesť tento stroj do rodinného domu, v ktorom strany v tom čase bývali, strýko žalobcu T. B.. Žalobca počas konania predložil na preukázanie výšky škody znalecký posudok I.. L. Y. z 08.02.2018 č. XX/XXXX a následne dodatok k nemu z 24.02.2018. Žalobca svojím podaním z 21.05.2018 zobral čiastočne späť svoju žalobu v časti o zaplatenie istiny 252,- eur s prislúchajúcim príslušenstvom a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Podaním z 18.07.2018 žalobca doplnil dokazovanie fotodokumentáciou vyhotovenou dňa 25.09.2014 v rodinnom dome F. Č. U. Č.. XXX znalcom I.. Š. R. na účely vypracovania znaleckého posudku č. XXX/XXXX zo dňa 08.10.2014 ako podkladu dohody o vyporiadaní BSM strán sporu zo dňa 12.01.2015, ktorou žalobca dokazoval, že bežiaci pás ako súčasť zariadenia posilňovne sa v tom čase nachádzal v suteréne uvedeného rodinného domu (vyhotovenie fotografie - súbor č. U. dňa 25.09.2014 potvrdil aj uvedený znalec odpoveďou na výzvu súdu z 20.05.2019).

2. Procesná obrana žalovaného voči podanej žalobe, obsiahnutá v jeho viacerých písomných a následne ústnych podaniach a vyjadreniach, spočívala v tom, že žalovaná zásadne odmietala tvrdenia žalobcu o tom, že by poškodila bežiaci pás prerezaním jeho bežiacich popruhov a naliatím kyseliny do jeho displeja, pričom sa odvolávala na to, že v zmysle tzv. negatívnej dôkaznej teórie nie je možné na preukázanie tvrdenia žalovanej o absencii, t.j. o nedostatku protiprávneho konania na jej strane predložiť či navrhnúť akýkoľvek dôkaz. Poukázala na to, že žalobcom tvrdená kúpa bežiaceho pása v L. za cenu v prepočte 1.400,- eur nie je ničím podložená, pričom žalovaná bežiaci pás v sume resp. v hodnote akú uvádza žalobca nikdy so žalobcom nenadobudla. Taktiež žalovaná odmietala, že by sa pred menovanými svedkami vyjadrovala v tom význame ako to uvádza žalobca. Žalovaná zároveň namietala, že žaloba neobsahuje žiadne vyjadrenie škody, teda, že v čom konkrétne spočíva škoda a akým výpočtom žalobca dospel k vyčíslenému rozsahu náhrady škody. Žalovanávo svojom druhom vyjadrení vo veci z 03.03.2017 namietla aj argumentáciu žalobcu, že konkrétne bežiaci pás a to žalobcom uvedeného druhu a typu by bol súčasťou zariadenia posilňovne, ktoré žalobca nadobudol do svojho výlučného vlastníctva, keďže zariadenie posilňovne nie je v dohode žiadnym spôsobom identifikované a bližšie konkretizované. Pred tým však žalobca podľa názoru žalovanej nepreukázal ani to, že by bol tento bežiaci pás nadobudnutý do BSM manželov. Žalovaná namietala, že žalobca nepreukázal základné zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu, a teda v prvom rade nepreukázal porušenie právnej povinnosti žalovanou, t. j. nepreukázal skutok (protiprávny úkon, škodnú udalosť), ktorý mal byť príčinou vzniku škody a ktorého sa mala dopustiť žalovaná. Ďalej nepreukázal uplatnenú výšku náhradu škody v sume 1.200,- eur ako ani príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a jeho následkom - škodou. Žalovaná bola toho názoru, že žalobca nepreukázal, že by bol vlastníkom bežiaceho pásu v čase jeho poškodenia, pričom ani nevymedzil časový okamih kedy k poškodeniu veci malo dôjsť a preto aj znalec v predložennom znaleckom posudku určoval výšku škody k svojvoľne stanovenému dátumu 31.01.2015. Na základe uvedeného mala žalovaná za to, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu ako ani pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej a taktiež ani neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojim tvrdeniam. Žalovaná taktiež napadla obsah znaleckého posudku vrátane dodatku a spôsob výpočtu škody, pričom poukázala na to, že žalobcom v konaní predložený znalecký posudok neobsahuje doložku v zmysle § 209 ods. 2 C.s.p., a teda súd naň nemôže prihliadať ako na znalecký posudok.

3. Na pojednávaní žalobca, ako aj žalovaná zotrvali na svojich stanoviskách. Žalobca ešte pred skončením dokazovania prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyhlásil, že netrvá na výsluchu svedka Š. Š., keďže je v kontakte so žalovanou a sám sa vyjadril, že nechce na súde vypovedať; takisto žalobca netrval ani na výsluchu svojej matky, lebo táto má obavu z možných dôsledkov jej výpovede u žalovanej. Žalobca pritom iné návrhy na doplnenie dokazovania už nepredložil. Žalovaná svoju skutkovú, ako aj právnu argumentáciu zhrnula v písomnej záverečnej reči, ktorú predložil súdu na pojednávaní 23.01.2020 s tým, že ani ona nepredkladala súdu žiadne iné návrhy na doplnenie dokazovania.

4. V priebehu konania medzi jednotlivými termínmi pojednávania, a to na výzvu súdu žalobca ďalej doplnil k sporným otázkam (k otázke dátumu kúpy bežeckého pásu a k tvrdeniu, že v čase vzniku škody bol bežecký pás vo výlučnom vlastníctve žalobcu), že skutočnosť, že bežecký pás patril do BSM potvrdzuje okrem fotodokumentácie znalca pri znaleckom posudku č. XXX/XXXX zo dňa 08.10.2014 aj výpoveď svedka V. D., ktorý o.i. potvrdil, že minimálne pol roka pred odvezením pásu z domu (január 2015) sa pás v dome sporových strán nachádzal a dokonca tento svedok bežecký pás aj sám vyskúšal. Bežecký pás bol predmetom vyporiadania BSM v dohode z 12.01.2015 ako nepoškodený, pričom škoda bola spôsobená v čase od 13.01.2015 najneskôr do 19.01.2015 do času odvezenia bežeckého pásu, kedy toto poškodenie zistili uvedení svedkovia. Toto tvrdenie však žalovaná o.i. vo svojom písomnom vyjadrení z 04.12.2019 spochybnila a poukázala na to, že žalobca neoznačil konkrétny dôkaz, z ktorého by vyplývalo jeho skutkové tvrdenie, že v čase podpisu dohody o vyporiadaní BSM dňa 12.01.2015 bol bežecký pás nepoškodený, a konkrétny dôkaz z ktorého by vyplývalo jeho skutkové tvrdenie, že k odvozu bežeckého pásu zo spoločného rodinného domu došlo dňa 19.01.2015, čím žalobca zároveň nepreukázal ani to, že ku vzniku škody malo dôjsť v čase medzi 13.01.2015 a 19.01.2015.

5. Z výsluchu žalobcu vyplynulo, že si už presne nepamätá, kedy bol predmetný bežiaci pás kúpený, avšak malo sa to udiať niekedy medzi decembrom 2009 a septembrom 2010. Bežiaci pás kúpili spolu so žalovanou a deťmi v obchode R. F. Y. a keď ho zobrali domov, tam im T. B. pomohol s prenesením tohto stroja do posilňovne. Momentálne už nedisponuje žiadnym dokladom o kúpe

tohto bežiacého pása. Dva alebo tri dni po podpise dohody o vypořádání BSM žalobca poslal troch mužov a to zamestnancov a jedného kamaráta, aby predmetný bežiaci pás zobrali z domu, ktorý mal podľa dohody pripadnúť jeho manželke. Oni mu po tomto odvoze prístroja porozprávali, že manželka sa pred nimi mala priznať k poškodeniu prístroja a teda, že ako sa pred nimi správala a ukazovala na nôž, ktorým mala spôsobiť škodu. Žalobca bol v deň podpisu dohody o vypořádání BSM, t.j. 12.01.2015 osobne sa pozrieť na zariadenie posilňovne, ktoré malo pripadnúť do jeho výlučného vlastníctva a zistil, že predmetný bežiaci pás tam je a je nepoškodený. Na otázky žalobca uviedol, že cenu stroja si už presne nepamätá, najprv povedal, že stál okolo 1.200 € a vo forintoch cenu vyjadril najprv sumou 99.000 Ft a po oprave sumou 999.000 Ft. Bežecský pás kúpili ako úplne nový a to posledný kus. Bežiaci pás opísal ako stroj značky „U.“, ktorý má viaceré funkcie, napr. beh do kopca, meria tep, ráta tak km ako aj kalórie a prístroj má aj poistku. Žalobca potvrdil, že po tom, ako sa zo spoločného domu odsťahoval, mal i naďalej voľný prístup v tomto období k vchodu posilňovne, kde jeho kľúče pasovali do zámku, avšak vchodové dvere do posilňovne boli otvorené a ani ich nemusel odomykať. Naposledy sa bol pozrieť na zariadenie posilňovne dňa 12.01.2015 doobeda. Pred podpisom dohody o vypořádání BSM v ten istý deň poobede žalobca chcel zistiť, či zariadenie posilňovne ešte stále existuje a či nebolo rozpredané. Po rozvoze bol v tom dome viackrát, avšak si nevšimol žiadne poškodenie stroja, pričom mu ani nikto iný neoznámil, že by stroj bol poškodený, čo by si iní ľudia všimli buď pri používaní stroja alebo pri tom ako vchádzali do kaderníctva. Pri podpise dohody o BSM strany otázku odovzdania a prevzatia bežiacého pása neriešili. Po pár dňoch advokát žalovanej T. B. navrhol, aby žalobca prišiel pre bežiaci pás a odniesol ho z domu. Žalobca tam potom poslal menovaných mužov, aby sa on osobne nedostal do konfliktu so žalovanou.

6. Z výsluchu žalovanej vyplynulo, že si pamätá, že pár dní po podpise dohody o BSM prišli viacerí ľudia od žalobcu zobrať aj zariadenie posilňovne, avšak si nepamätá aké stroje tam boli v posilňovni, rovnako sa nepamätá, že by tam bol nejaký bežecský pás. V ten deň prišli zobrať bežiaci pás traja a to p. L., Š. J. D., pričom žalovaná sa najviac rozprávala s p. D., keďže p. Š. bol trochu ďalej. S p. D.Ó. vôbec nerozoberali zariadenie posilňovne a žalovaná v plnom rozsahu popierala to, čo p. D. vypovedal na súde v tejto veci. Ľudia od žalobcu zobrali z posilňovne iné veci. Na otázky žalovaná uviedla, že nevie čo patrilo do zariadenia posilňovne v čase podpisu dohody o BSM, pričom pri predloženej fotografii znalca z jeho podania 16.07.2018 žalovaná potvrdila, že fotografia je z ich domu, konkrétne z posilňovne. Ona nebola prítomná pri kúpe bežiacého pása a ani si nepamätá, že by sa taký drahý stroj u nich kupoval. Pri podpise dohody nebolo nijakým spôsobom špecifikované, že súčasťou zariadenia posilňovne je aj bežecský pás a špecifikované to bolo iba tak, že si žalobca berie veci z posilňovne a záhradný nábytok. Odmietala, že by sa vyjadrovala pred osobou V. D. v to zmysle, že prerezala pásy a naliala peroxid do displeja, keďže žalovaná vie, že svedok je v dobrom vzťahu so žalobcom a hneď by mu to oznámil. Taktiež nepoložila na zem v posilňovni kuchynský nôž, keďže v dome majú dve malé deti a preto z opatrnosti nenecháva nože len tak položené v inej miestnosti, ako je kuchyňa.

7. Z výsluchu svedka T. B. vyplynulo, že je strýkom žalobcu a udržiava kontakt aj s ním, aj so žalovanou. Pamätá si, že v období od 8 do 10 rokov dozadu, asi niekedy na jeseň pomohol žalobcovi s prenesením bežiacého pása z auta do miestnosti v ich dome určenej na cvičenie, pričom na základe originálneho obalu tohto bežiacého pásu potvrdzuje, že to bol nový stroj, avšak nevie uviesť a nepamätá si kde bol kúpený a za koľko. Na otázky svedok uviedol, že stroj bol zabalený v krabici, na ktorej bola fotka alebo znak, ktorý vyzeral ako bežiaci pás. Vtedy stroj nevidel. Bežiaci pás videl o pár dní neskôr po jeho prenesení, keď mu ho ukázali a bol už vybalený a funkčný. Následne tento stroj vídal viac krát v domácnosti strán sporu, keďže ich navštevoval asi tak raz za mesiac. V ich dome bol naposledy pred rozvodom strán sporu, pričom v tom čase tam ten stroj stále bol. Svedkovi bola predložená k nahliadnutiu fotografia predložená znalcom v podaní z 16.07.2018, pričom svedok potvrdil, že na fotografii je miestnosť, kde sa predmetný bežiaci pás používal. Svedok nevie o tom, že by stroj mal nejaké poškodenia vtedy, keď ho naposledy videl pred rozvodom strán sporu.

8. Z výpovede svedka Ernesta Rigóa vyplynulo, že je zamestnancom žalobcu už 17 rokov. Na žiadosť žalobcu začiatkom roka 2015 išiel svedok so Š. Š. J. T. L. autom do rodinného domu žalobcu a žalovanej v Č.D. U. za účelom zobrať z neho veci, ktoré sa nachádzali v miestnosti na cvičenie, a to konkrétne bežiaci pás a činky. Konkrétny čas si už nepamätal, keďže to bolo dávno. Bolo to však začiatkom roka 2015. Po vstupe do miestnosti na cvičenie zbadal veci, ktoré už boli pripravené na odvoz. Medzi tými vecami bol aj bežiaci pás, ktorý už bol zarezaný, pričom k tomuto mu žalovaná V. F. výslovne povedala, že troška som ho zarezala a ukazovala, že kde to je zarezané, a že hups nechala som tu aj nôž

(kuchynský); aj do displeja zaliala nejaký peroxid, ale že ešte funguje. Svedok si už nepamätal, či toto komentoval, napriek tomuto zobrali všetko čo mali v pláne zobrať vrátane bežiaceho pásu. Toto všetko im žalovaná povedala, avšak nerobila to pred nimi. Svedok si myslí, že žalovaná ešte povedala aj to, že ona to urobila preto, aby to žalobca nevedel používať. Svedok z toho mal dojem, že toto spravila žalovaná, a teda, že ona podľa všetkého chytila nôž a narezala do popruhu bežiaceho pásu. Svedok na otázky uviedol, že chodieval do spoločného rodinného domu sporových strán na návštevy a aj vyskúšal bežecský pás, ktorý mali strany sporu podľa vyjadrenia svedka minimálne pol roka pred udalosťou. Od toho času videl bežiaci stroj minimálne 10 krát. Keď sa žalovaná pred nimi vyjadrovala, boli prítomní Š. Š. J. T. L., ktorý ale bol trochu ďalej, asi tak 1,5 metra od neho. Žalovaná pred nimi ukazovala na bežiaci popruh, že ako ho porezala, a keď sa otočila smerom k stene tak povedala, že hups nechala som tu ten nôž. Ďalej v strede displeja bol flak, avšak prístroj už bol vytiahnutý zo zásuvky a teda viac na tom displeji svedok nevidel. Podľa vyjadrenia svedka má stroj dĺžku 1,5 metra, značku si už nepamätal, má rukoväť s displejom výškovo nastaviteľným, bol čiernej farby, k tomu niektoré časti boli sivé a oranžové, bol to ten bežiaci pás, ktorý už raz v minulosti, a to pár mesiacov pred udalosťou vyskúšal.

9. Z výpovede svedka T. L. vyplynulo, že žalobcu pozná 12 alebo 13 rokov. Občas mu vypomáhal s prácami, sú v kamarátskom vzťahu. Žalovanú pozná taktiež cez žalobcu. Začiatkom roka 2015 (január alebo február) išli autom do rodinného domu žalobcu a žalovanej spolu s V. D. a druhým zamestnancom žalobcu, ktorého meno si nepamätá. Išli tam zobrať bežiaci pás, dôvod si už nepamätá. Vstúpili všetci do miestnosti, kde bol bežiaci pás. On išiel posledný, pričom pri vstupe do miestnosti bolo zistené a aj on videl, že bežiaci pás je poškodený, bol nožom porezaný. Do tej miestnosti išli traja a bola tam aj žalovaná. Medzi ním a žalovanou neprebehla žiadna komunikácia. Pamätá sa, že sa V. D. a žalovaná medzi sebou rozprávali. Z tohto rozhovoru však nič nepočul, keďže išiel von. Pred týmto rozhovorom sa pozrel zblízka, asi z 1,5 metra na bežiaci pás, ktorý bol zarezaný v hĺbke asi 8 cm. On videl iba jeden nárez. Niečo sa mu marí, že žalovaná mala V. D. povedať, že ona ten bežiaci pás zarezala, čo mu hovoril až následne V. D. po udalosti. Podľa vyjadrenia svedka prístroj môže mať dĺžku 2,5 metra a výšku 0,5 metra na tom mieste kde je pás. Žalovaná nepoškodila priamo pred svedkami predmetný bežiaci pás, k poškodeniu podľa informácií odovzdaných V. D. malo dôjsť pred týmto odvozom. Svedok ďalej uviedol, že displej bežiaceho pásu bol nejaký tmavý, ako keby po nejakom chemickom zásahu, zrejme niekto ten displej niečím potrel a bolo to následkom toho.

10. Z výpovede I. L. Y. ako svedka z dôvodu, že k znaleckému posudku nepripojil doložku v zmysle § 209 ods. 2 C.s.p. vyplynulo, že pred vyhotovením predmetného znaleckého posudku bol obhliadnuť bežiaci pás, pričom do súdneho spisu nebol nahliadnuť. Od žalobcu dostal objednávku, kde bolo vymedzené čo sa má preskúmať a stanoviť a vychádzal len z údajov zadaných žalobcom. Od žalobcu mal iba nepotvrdené informácie, že bežiaci pás mal byť nadobudnutý kúpou v L. v roku 2010 za cenu 1.400 eur, pričom neboli mu predložené žiadne doklady ani k dátumu nadobudnutia, ani ku kúpnej cene. Keďže na stroji nenašiel žiadny výrobný štítok a taktiež k tomuto stroju neboli k dispozícii žiadne doklady na identifikáciu tak svedok vychádzal z toho, že značka ako aj typ (model) bežiaceho pásu sú viditeľné na jeho súčiastke pod displejom pred samotnými popruhmi. Vychádzal iba z tejto značky a typu, pričom konkrétnu výbavu bežecského pásu nevedel zistiť, keďže stroj bol nefunkčný a neboli k nemu papiere. Svedok vychádzal zo zadaných údajov, pričom pri cene zisťoval cenu porovnateľných výrobkov a tieto ceny si navzájom porovnával. Keď zisťoval u predajcov ceny porovnateľných výrobkov, tak im oznámil iba značku a typ bez bližšieho určenia výbavy. V prvom znaleckom posudku zohľadnil tieto ceny: 1210 eur, 1080 eur, 610 eur a 1400 eur, ktorých priemerom je 1075 eur (čl. 6 a 7 ZP), pričom v dodatku bola zistená suma 1133,14 eur ako priemer určený z 58 hodnôt skutočného predaja bežecského pásu, avšak tento rozdiel svedok nepovažoval za taký značný, aby mohol mať vplyv na závery toho predošlého. V pôvodnom ZP vychádzal pri určení hodnoty bežecského pásu pred poškodením z priemeru 1075 eur a v dodatku z východzej ceny 1400 eur podľa zadania žalobcu. Svedok potvrdil, že ak by bol stroj nadobudnutý v roku 2008 alebo 2013, tento časový faktor by mal vplyv na jeho závery. Znalecký posudok by sa však vo svojom závere nezmenil, keby bol robený k dátumu 12.01.2015, keďže zákon č. 492/2004 Z.z. ustanovuje, že pri určení všeobecnej hodnoty majetku sa vychádza z celých mesiacov, eventuálne rokov. Obidva dátumy sú pritom v tom istom mesiaci január 2015. Keby to ale bol iný mesiac, tak by záver mohol byť iný.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“) každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 424 Občianskeho zákonníka za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

Podľa § 442 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 149 ods. 1, 2 a § 149a Občianskeho zákonníka ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>. Ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali. Pokiaľ sa dohody medzi manželmi podľa ustanovení § 143 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>> a 149 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>> týkajú nehnuteľností, musia mať písomnú formu a nadobúdajú účinnosť vkladom do katastra.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím na skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol po 01.02.2013), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise, výsluchmi strán sporu a výsluchmi svedkov, pričom prihliadol i na ďalší obsah spisového materiálu (vrátane pripojeného spisu). Súd na základe takto vykonaného dokazovania, s poukazom na citované zákonné ustanovenia zistil nasledovný skutkový a právny stav veci: Predmetom konania bol bežiaci pás U.-N. XXX S., ktorý mal byť nadobudnutý spoločne stranami sporu ako manželmi do ich BSM bez bližšieho určenia časového okamihu jeho kúpy, a ktorý vyplýva aj z fotodokumentácie vyhotovenej dňa 25.09.2014 v rodinnom dome F. Č. U. Č.. XXX znalcom I.. Š. R. na účely vypracovania znaleckého posudku č. XXX/XXXX zo dňa 08.10.2014 ako podkladu dohody o vyporiadaní BSM strán sporu zo dňa 12.01.2015 (č.l. 154-156), na základe ktorej následne mal pripadnúť predmetný stroj do výlučného vlastníctva žalobcu ako súčasť zariadenia posilňovne. Na tomto bežiacom páse nepochybne vznikla škoda popísaná v žalobe a posudzovaná v predložennom znaleckom posudku svedka I.. L. Y., pričom z povahy poškodenia stroja vyplýva vysoká pravdepodobnosť jeho úmyselného poškodenia s tým, že predmetom skúmania a dokazovania v tejto veci boli práve skutkové a právne otázky, kedy bol tento bežiaci pás poškodený (predovšetkým v tej súvislosti, či bol poškodený pred vyporiadaním BSM sporových strán dohodou z 12.01.2015 alebo po uzavretí tejto dohody), či bol poškodený protiprávnym konaním žalovanej a pokiaľ áno, či zistená škoda vznikla v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovanej (záonné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu). V prípade kladných odpovedí potom bolo potrebné ustáliť skutočnú výšku škody, a to za stavu, že žalobca nepredložil žiadny relevantný dôkaz k určeniu dátumu kúpy bežiaceho pása, ani k určeniu jeho nadobúdacej ceny, všetko podľa citovaných zákonných ustanovení.

12. Ustanovenie § 415 OZ zakotvuje všeobecnú preventívnu povinnosť počínať si tak, aby sa nikomu neškodilo (neminem laedere). Táto povinnosť je vyjadrená slovami, že každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Ide o ochranu

života a zdravia, o ochranu majetku, o ochranu prírody a ochranu životného prostredia. Tieto statky sú, prirodzene, chránené aj inými ustanoveniami, či už Občianskeho zákonníka alebo iných právnych predpisov, ktoré s porušením povinností pri ochrane týchto statkov spájajú určité zodpovednostné následky. Ak bola porušená konkrétna povinnosť ustanovená v týchto ustanoveniach, použijú sa predovšetkým zodpovednostné následky upravené v týchto konkrétnych ustanoveniach. Ak neboli porušené konkrétne povinnosti vymedzené v týchto ustanoveniach a určitým konaním alebo nekonaním sa zasiahlo do chránených statkov uvedených v § 415 OZ, ktorým sa spôsobila určitá škoda na týchto statkoch, treba si položiť otázku, či ten, kto takto zasahoval, si počínal tak, aby nedochádzalo ku škodám, alebo či si takto nepočínal. Ak si tak nepočínal, porušil povinnosť uloženú mu v § 415 OZ a z porušenia tejto povinnosti mu vznikne zodpovednosť za škodu. Porušenie preventívnej povinnosti uvedenej v § 415 OZ sa stáva dôvodom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škody, pokiaľ sa nedokáže porušenie povinností podľa určitého konkrétneho ustanovenia, či už Občianskeho zákonníka alebo iného zákona. Porušením preventívnej povinnosti, ktorým vznikla škoda na zdraví, majetku, na prírode alebo na životnom prostredí, vznikne všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 OZ. Preventívnu povinnosť ukladá § 415 OZ každému, t.j. tak fyzickým, ako aj právnickým osobám. V ustanovení § 420 OZ je upravená všeobecná zodpovednosť fyzických a právnických osôb za škodu. Ide o zodpovednosť fyzických alebo právnických osôb, ktoré spôsobili škodu iným osobám, pokiaľ na ich zodpovednosť vzhľadom na konkrétny vzťah subjektu zodpovedajúceho za škodu k poškodenému alebo vzhľadom na porušenie určitých povinností, v dôsledku čoho došlo k spôsobeniu škody inej osobe, netreba aplikovať ustanovenia iného zákona o zodpovednosti za škodu.

13. Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody a 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. V niektorých prípadoch sa vyžaduje aj zavinenie. V prípade, keď sa vyžaduje aj zavinenie škodcu, ide o subjektívnu zodpovednosť, v prípade, keď sa zavinenie nevyžaduje, ide o objektívnu zodpovednosť. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 OZ spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá (prezumpcia zavinenia). Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných povinností zákonom uložených, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. V ust. § 420 ods. 1 OZ je vyjadrená zásada, že každý, t.j. tak fyzická, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť (pričom nezáleží na tom, či ide o povinnosť vyplývajúcu z určitého záväzkovoprávneho vzťahu alebo o povinnosť uloženú priamo zákonom) a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinnosti) a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia. V súvislosti s odsekom 3 § 420 OZ však treba konštatovať, že ďalšou podmienkou vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu je aj zavinené konanie škodcu, aj keď zavinenie škodcu sa podľa odseku 3 predpokladá. Úmyselné zavinenie sa člení na priamy úmysel (dolus directus), pri ktorom konajúci chcel spôsobiť škodu, a na nepriamy úmysel (dolus eventualis), pri ktorom konajúci vedel, že môže spôsobiť škodu, a pre prípad, že ju spôsobí, bol s tým uzrozumený. Nedbanlivosť môže byť vedomá, pri ktorej konajúci síce nechcel spôsobiť škodu, avšak vedel, že ju môže spôsobiť a bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že ju nespôsobí. Nedbanlivosť môže byť aj nevedomá, pri ktorej konajúci nechcel spôsobiť škodu, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje pomery vedieť mal alebo vedieť mohol. Z hľadiska vzniku zodpovednosti, ktorá sa zakladá na zavinení, je síce spravidla irrelevantné, akú formu má zavinenie (výnimku tvorí iba osobitná zodpovednosť podľa § 424 OZ, pri ktorej sa zodpovednosť viaže na úmyselné konanie). Zodpovednosť za škodu podľa § 424 OZ je typickou subjektívnou zodpovednosťou, pretože vznik zodpovednosti sa tu viaže na úmyselné konanie. Na rozdiel od § 420 ods. 3 OZ sa nepredpokladá zavinenie škodcu. Je teda úlohou poškodeného dokázať existenciu úmyselného konania škodcu. Na rozdiel od iných prípadov zodpovednosti za škodu tu nemusí byť porušená určitá právna povinnosť. Stačí, keď sa dokáže, že išlo o úmyselné konanie proti dobrým mravom. V súvislosti so zodpovednosťou za škodu podľa § 424 OZ stačí povedať, že za konanie proti dobrým mravom treba považovať také konanie, ktoré síce priamo neodporuje zákonu, ani ho neobchádza (§ 39 OZ), ale ktoré poškodzuje záujmy tretích osôb (fyzických alebo právnických) tým, že ide o konanie, ktoré sa medzi slušnými občanmi považuje za neprípustné a ktoré by sa preto ani nemalo vyskytovať. Podmienkou vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 424 OZ je teda úmyselné konanie proti dobrým mravom, ktorým bola tretej osobe spôsobená škoda. Medzi úmyselným konaním proti dobrým mravom a škodou spôsobenou týmto konaním musí byť príčinná súvislosť.

14. Z ustanovení čl. 8 a § 149-155 C.s.p. vyplýva procesná povinnosť strany konania tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoje právo alebo povinnosť protistrany, a procesná povinnosť označiť dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť ním tvrdených skutočností. Ide o základné povinnosti stranu sporového konania. Dôkazné bremeno sa chápe v spojitosti s procesnou zodpovednosťou stranu konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia; táto zodpovednosť sa prejaví v jeho procesnom neúspechu. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu, aby rozhodol o veci samej aj v prípadoch nepreukázania určitej skutočnosti, ktorá bola významná pre rozhodnutie podľa hmotného práva. Rozsah dôkazného bremena vyplýva z hmotného práva (z príslušnej hmotnoprávnej normy). V zásade platí, že dôkazné bremeno má ten, komu je podľa hmotného práva na prospech existencia určitej skutočnosti.

Podľa § 145 ods. 1, 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Nakoľko žalobca ešte pred prvým pojednávaním vo veci (podaním zo dňa 21.05.2018 - č.l. 103) vzal svoju žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie sumy 252,- € spolu s prislúchajúcim príslušenstvom, súd konanie v tejto časti zastavil podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP (výrok I) bez zisťovania súhlasu žalovanej.

16. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba je vo zvyšnej časti neopodstatnená, a to predovšetkým z toho dôvodu, že v danom prípade nebola preukázaná danosť základných zákonných predpokladov na vznik nároku na náhradu škody voči žalovanej podľa § 420, resp. § 424 OZ v spojení s § 415 OZ. Tieto predpoklady nie sú splnené i napriek tomu, že v konečnom dôsledku je možné z vykonaného dokazovania vyvodiť záver, že predmetný bežiaci pás vzhľadom na jeho značku a typ U.-N. XXX S. (ktoré determinujú časové obdobie jeho dostupnosti na trhu) bol s vysokou pravdepodobnosťou nadobudnutý počas trvania manželstva medzi sporovými stranami (manželstvo bolo uzavreté ešte dňa 15.11.2003), pričom existenciu tohto bežiaceho pásu v rôznych časových okamihoch počas existencie BSM potvrdili svedkovia T. B. ako aj V. D. a uvedené nepochybne vyplýva aj z fotodokumentácie vyhotovenej dňa 25.09.2014 v rodinnom dome v Č. U. č. 424 znalcom I.. Š. R. na účely vypracovania znaleckého posudku č. XXX/XXXX zo dňa 08.10.2014 ako podkladu dohody o vyporiadaní BSM strán sporu zo dňa 12.01.2015. Uvedené je možné, a to vzhľadom na značný časový odstup od uzavretia manželstva v roku 2003 tvrdiť aj za okolností, že v konaní nebol spoľahlivo preukázaný čas nadobudnutia bežiaceho pásu (ani činnosťou súdu podľa § 189 a § 190 C.s.p. na žiadosť žalobcu) a taktiež nebola ustálená výbava tohto bežiaceho pásu. Skutočnosť, že fotografia o bežiacom páse predložená znalcom I.. Š. R. v jeho podaní z 16.07.2018 je z domu bývalých manželov pritom výslovne potvrdila aj žalovaná v rámci jej výsluchu na pojednávaní 11.12.2019 s upresnením, že fotografia je konkrétne z posilňovne domu.

17. V konaní však nebolo bez dôvodných pochybností preukázané protiprávne konanie (resp. konanie proti dobrým mravom) konkrétne žalovanej, ako ani čas takého prípadného protiprávneho konania, keď ona sama tieto tvrdenia žalobcu výslovne popierala a výpovede svedkov, ktorí boli vypočutí v konaní (V. D. J. T. L.) sú len akýmsi nepriamym dôkazom spočívajúcim v reprodukcii toho, čo mala žalovaná pred nimi povedať pri odvoze zariadenia zo spoločného domu manželov. V tejto súvislosti však súd zistil výrazné rozpory predovšetkým medzi výpoveďou svedka T. L. na pojednávaní z 09.10.2019 a jeho písomným vyhlásením z 09.07.2016 (č.l. 11), keď v tomto vyhlásení ešte prehlasoval, že priamo pred ním sa žalovaná priznala k poškodeniu bežiaceho pásu s tým, že okrem úmyselného zničenia popruhov ešte naliata do displeja bežiaceho pásu kyselinu, avšak v rámci svojho výsluchu už tento svedok vypovedal tak, že on sa so žalovanou nerozprával a z rozhovoru medzi V. D. a žalovanou nepočul nič, keďže išiel z miestnosti von, pričom sa mu len marí, že žalovaná mala V. D. povedať, že ona ten bežiaci pás zarezala, čo však tomuto svedkovi hovoril až následne V. D.. Pokiaľ ide o osobu svedka V. D., jeho hodnovernosť (a tým aj dôkaznú silu jeho výpovede) je potrebné hodnotiť, a to za situácie, keď aj on potvrdil vo svojom písomnom vyhlásení z 09.07.2016 skutočnosť, že o tam uvedených skutkoch žalovaná výslovne

hovorila aj za prítomnosti T. L., s prihliadnutím na skutočnosť, že je dlhodobým zamestnancom (ako jediný z troch svedkov je zamestnancom žalobcu aj v súčasnosti) a zároveň kamarátom žalobcu, čo objektívne mohlo a stále môže mať vplyv na jeho subjektívne motívy, ktoré sa aj v súčasnosti môžu reálne prejavovať navonok v predmetných vzťahoch, pričom týmto je jeho hodnovernosť v danom prípade značne oslabená. V danej súvislosti je možné súhlasiť s názorom žalovanej prezentovaným v jej záverečnej reči, a teda, že v prípade svedka V. D., ktorý má so žalobcom nielen dlhoročný pracovný, ale aj kamarátsky vzťah, nie je možné jeho výpoveď spočívajúcu len v reprodukcii prípadného vyjadrenia žalovanej pri prevoze zariadenia posilňovne považovať za tak významný dôkaz, ktorým jediným dôkazom by bolo spoľahlivo preukázané predošlé protiprávne konanie žalovanej, t.j. poškodenie bežiaceho pásu, pričom takýto dôkaz by mohol obstáť len ako súčasť určitého nenarušeného dôkazného reťazca, avšak nie dôkazom jediným a rozhodujúcim, ktorým žalobca preukazuje protiprávne konanie žalovanej (resp. konanie proti dobrým mravom). Taký dôkazný reťazec však v danom prípade bol narušený minimálne vyššie uvedenými výraznými rozporami v prejavoch (písomnom a ústnom) druhého svedka T. L., odlišným opisom predmetného bežiaceho pásu svedkami V. D., T. L., ako aj samotným žalobcom v ich výpovediach, ďalej odlišným opisom i samotnej škody (viď svedeckú výpoveď T. L., ktorý na popruhoch pásu videl iba jeden zárez oproti obsahu obidvoch písomných vyhlásení svedkov, kde je uvedené poškodenie popruhov na štyroch miestach), a tiež aj tým, že výsluch pôvodne navrhnutého svedka Š. Š. sa napokon nemohol uskutočniť z dôvodu stiahnutia návrhu na jeho výsluch žalobcom, keďže tento svedok sa mu vyjadril, že nechce na súde vypovedať. Súd na základe uvedeného konštatuje, že v konaní nebolo spoľahlivo zistené a ustálené, že by došlo k protiprávnemu konaniu žalovanej (resp. ku konaniu proti dobrým mravom), v dôsledku ktorého by vznikla škoda popísaná v žalobe žalobcu a v predloženej znaleckom posudku a taktiež nebolo preukázané, kedy k poškodeniu bežiaceho pásu skutočne došlo. U žalovanej potom nebola preukázaná ani podmienka zavinenia a ostatné zákonné predpoklady zodpovednosti za škodu (spôsobenie škody, príčinná súvislosť).

18. V daných súvislostiach súd ďalej poukazuje k otázke skúmanej zodpovednosti žalovanej za vzniknutú škodu aj na to, že predmetný bežiaci pás po rozvoze manželov v lete 2014 mal byť umiestnený v ich spoločnom dome v miestnosti na cvičenie (posilňovňa), kde síce podľa obsahu spisu zostala bývať žalovaná, avšak žalobca, čo sám v konaní uviedol a potvrdil, celé rozhodné obdobie mal prístup a kľúče od tejto miestnosti so samostatným vchodom, a teda vedel sa tam dostať bez obmedzení, čo má objektívne vplyv aj na hodnotenie skutkových tvrdení žalobcu a dôkaznej sily ním uplatnených dôkazov súdom. V konaní taktiež nebolo spoľahlivo preukázané, že by k poškodeniu stroja došlo po podpise dohody sporových strán o vypořádání ich BSM, t.j. po 12.01.2015 a tvrdenie žalobcu (prednesené až na pojednávaní 11.12.2019), ktoré ako jediné by malo podporovať túto teóriu, a to, že on v deň podpisu uvedenej dohody sa bol osobne pozrieť na zariadenie posilňovne, o čom však nevedel súdu predložiť žiaden dôkaz, je nutné v daných súvislostiach posúdiť ako tvrdenie ničím nepodložené a zámerné v tom zmysle, aby žalobca doplnil svoje skutkové tvrdenia k tejto okolnosti práve na námietku protistrany (takmer tri a pol roka po tom ako bola podaná žaloba).

19. Predmetný bežiaci pás je nepochybne poškodený, avšak na základe žalobcom predložených dôkazov nebolo možné spoľahlivo zistiť, kedy k tomuto poškodeniu došlo (odhliadnuc od osoby škodcu) a žalobca len svojím púhym tvrdením v tomto smere (viď vyššie uvedené) dostatočne nepreukázal, že by bol bežiaci pás poškodený po podpise uvedenej dohody. Uvedenú skutočnosť nie je možné vyvodit' ani zo svedeckých výpovedí V. D. a T. L., ktorí sa nezmienili o tom, že by im žalovaná mala oznámiť presný dátum poškodenia veci. To však má za následok aj to, že nemožno vylúčiť poškodenie bežiaceho pásu ešte pred vypořádáním sa manželov ohľadom ich BSM, čo by znamenalo, že žalobca prevzal výlučné vlastníctvo k tomuto bežiacemu pásu už v poškodenom stave. Uzavretou dohodou z 12.01.2015 nebolo bližšie špecifikované zariadenie posilňovne, a to ani čo sa týka jeho kvantity a kvality (napr. technického stavu bežiaceho pásu), pričom však strany tejto platnej dohody (o platnosti dohody bolo právoplatne rozhodnuté súdom v predchádzajúcom konaní sp. zn. 16C/525/2015) výslovne toto zariadenie posilňovne tak ako v čase uzavretia dohody existovalo zahrnuli do masy BSM a vysporiadali sa s ním. Nakoľko teda nebolo v konaní spoľahlivo preukázané protiprávne konanie žalovanej (resp. konanie proti dobrým mravom), ktoré by spočívalo v poškodení predmetného bežiaceho pásu, súd tu nemal preukázanú ani podmienku príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a vznikom škody, ktorá by mala byť ním spôsobená, a ktorú žalobca stotožňoval so skutočnou škodou na bežiacom pásu. Čo sa týka preukazovanej výšky škody, súd uvádza, že odhliadnuc od vyššie uvedeného rozsah tejto škody a jej náhrady by nemohol byť ustálený len predloženým znaleckým posudkom, keďže tento bol vyhotovený (aj) podľa údajov a požiadaviek, ktoré znalcovi zadával žalobca bez ich podloženia

akýmkoľvek relevantnými podkladmi. Faktory ako sú dátum nadobudnutia a dátum poškodenia veci sú pritom rozhodujúcimi faktormi pre určenie výšky škody (uvedené potvrdil aj sám znalec pri svojom výsluchu svedka z dôvodu, že k znaleckému posudku nepripojil doložku v zmysle § 209 ods. 2 C.s.p.), a teda bez spoľahlivého zistenia týchto faktorov by nemohol byť ustálený presný rozsah skutočnej škody, ako ani jej úplné a presné vyjadrenie v peniazoch.

20. Na základe uvedeného mal súd za to, že žalobca nepreukázal vo veci svoju aktívnu vecnú legitímáciu ako ani pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej a taktiež ani neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojim tvrdeniam. Zo všetkých uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, pretože v danom prípade nebolo preukázané splnenie základných zákonných predpokladov na vznik nároku na náhradu škody voči žalovanej podľa § 420, resp. § 424 OZ v spojení s § 415 OZ (výrok II).

21. Záverom súd poznamenáva, že všetky ostatné návrhy strán sporu na doplnenie dokazovania predostreté najmä na nariadenom pojednávaní, ale aj skôr počas celého konania, súd už nepripustil, pretože buď na ich vykonaní už strany sporu netrvali alebo ich vykonanie nepovažoval za potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností pre rozhodnutie vo veci a mal za to, že v konečnom dôsledku by len spôsobili predlžovanie konania a spôsobili by len oddialenie meritórneho rozhodnutia. Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním najmä listinnými dôkazmi založenými v spise, výsluchmi strán sporu a výsluchmi svedkov, pričom prihliadol i na ďalší obsah spisového materiálu (vrátane pripojeného spisu). Ďalšie argumenty strán sporu pritom súd nepovažoval za rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej, preto sa nimi osobitne nevysporiadal. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť meritórne rozhodnutie preto súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p., pričom dospel k záveru, že právo na náhradu trov konania má žalovaná voči žalobcovi v rozsahu 100 %, keďže žalovaná mala v tejto veci plný úspech (aj v časti, v ktorej bolo konanie zastavené z dôvodu čiastočného späťvzatia žalobcu bez udania dôvodu). O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 C.s.p. (výrok III).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).